

Gromada: Angiospermae (Okrytozalążkowe)

Gatunek: *Carpinus betulus* (Grab pospolity)

Rodzina: *Betulaceae* (Brzozowate)

Pochodzenie, występowanie: środkowa i południowa Europa, Kaukaz, Turcja, Iran.

Opis: drzewo liściaste o wysokości do 25 m, z gęstą okrągłą koroną. Pień prosty, o falistej powierzchni. Kora gładka, ziemistoszara podobna do buka (ale w odróżnieniu od niego pień ma na przekroju zarys falisty podłużne wgłębienia i zgrubienia), później płytko spękana, pozostaje cienka. W młodości rośnie dość wolno, po kilkunastu latach szybko, pędy jednoroczne cienkie, wiotkie, młode nieco owłosione, w zimie szarobrązowe z jaśniejszymi przetchlinkami.

Liście: są eliptyczne lub jajowate, długości do 12 cm, na wierzchołku zaokrąglone, u nasady zaokrąglone, na brzegach ostro, podwójnie piłkowane, obustronnie błyszczące, od spodu jaśniejsze, ogonek długości 5 cm. W jesieni przebarwiają się na kolor żółty.

Kwiaty: roślina jednopienna, kwiaty rozwijają się w końcu kwietnia (początek maja). Kwiaty żeńskie niepozorne, w szczytowych luźnych kotkach o dł. 2-3 cm, osłonięte trójklapowymi przysadkami, kwiaty męskie występują na szczycie gałązek w wielokwiatowych luźno zwisających, żółtawych, walcowatych kotkach o dł. 4-7 cm.

Owoce, nasiona: owocostany długości do 14 cm. Orzeszki jednonasienne, twarde, z trójklapowym skrzydełkiem. Na wolnej przestrzeni zaczyna owocować w 15 roku życia, w drzewostanie około 40 roku. Owocuje corocznie, we wrześniu-październiku, zwykle bardzo obficie. Nasiona opadają wraz z okrywkami, których klapy umożliwiają im opadanie wirującym ruchem, co ułatwia rozsiewanie ich przez wiatr.

Wymagania, zastosowanie, ciekawostki: Ma umiarkowane wymagania siedliskowe, nie wymarza, najlepiej rośnie na glebach gliniastych, piaszczysto-gliniastych i żyznych. Nie wymarza, jest odporny na suszę, ale dobrze też rośnie w miejscach wilgotnych. Jest jednym z najlepszych drzew na strzyżone żywopłoty i wysokie szpalery. Odznacza się dużą zdolnością do regenerowania przyciętych gałęzi, wydaje odrosty również z pnia. Osiąga wiek około 150 lat. Drewno grabu jest bardzo ciężkie, twarde i sprężyste, używane było do wyrobu narzędzi (najtwardsze z krajowych gatunków drzew).

